ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
25 Σεπτεμβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 149/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel της Rennes προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Procureur de la République του Saint-Nazaire,

Direction interdépartementale de la concurrence et de la consommation

και

Jacques Binet, Roland Rigault και Yvonne Joly, το γένος Jan,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3, στοιχείο στ), 5, 30 και 36 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο R. Brunois, δικηγόρος Παρισίων, για τον J. Binet, κατηγορούμενο στην κύρια δίκη,

— η S. C. de Margerie, εκπρόσωπος της γαλλικής κυβέρνησης, επικουρούμενη από την I. Knock, υπάλληλο διοικήσεως, για τη γαλλική κυβέρνηση,

— ο R.-C. Béraud, νομικός σύμβουλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενος από τη N. Coutrelis, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, για την Επιτροπή,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 13ης Ιουνίου 1984, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Ιουνίου 1984, το Cour d'appel της Rennes υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3, 5, 30 και 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, προκειμένου να εκτιμήσει αν συμβιβάζεται προς το κοινοτικό δίκαιο εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει κατώτατη τιμή πωλήσεως των καυσίμων στον καταναλωτή.

2 Τα ερωτήματα ανέκυψαν στο πλαίσιο ποινικών διώξεων κατά τριών προσώπων, κατηγορούμενων μεταξύ άλλων ότι συναλλάσσονταν σε τιμές αθέμιτες, προσφέροντας προς πώληση βενζίνη σούπερ και απλή σε τιμές κατώτερες από την κατώτατη τιμή που καθοριζόταν μηνιαίως βάσει των υπουργικών αποφάσεων 82-10/Α, 82-11/Α, 82-12/Α και 82-13/Α της 29ης Απριλίου 1982. Το Tribunal correctionnel του Saint-Nazaire είχε απαλλάξει τους τρεις κατηγορουμένους από την πιο πάνω κατηγορία, αλλά κατά των εν λόγω αποφάσεων άσκησε έφεση η εισαγγελική αρχή.

3 Αφού προέβη σε εμπεριστατωμένη ανάλυση του συστήματος των κατώτατων τιμών καυσίμων που είχαν θεσπίσει οι προαναφερθείσες υπουργικές αποφάσεις, το Cour d'appel έκρινε ότι οιαδήποτε μείωση του ύψους των τιμών εφοδιασμού από τις αγορές των λοιπών κρατών μελών της Κοινότητας φαινόταν ότι ήταν αδύνατο να μπορεί να μετακυληθεί στις τιμές λιανικής πωλήσεως πέραν των επιτρεπόμενων από την κυβέρνηση ορίων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ετίθετο το ζήτημα κατά πόσο το εν λόγω σύστημα συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά.

4 Προκειμένου να μπορέσει να επιλύσει το ζήτημα αυτό, το Cour d'appel υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Η θέσπιση από κράτος μέλος ρυθμίσεως που επιβάλλει ανώτατο όριο εκπτώσεως στις τιμές πωλήσεως των καυσίμων στους καταναλωτές συμβιβάζεται με τα άρθρα 3, 5 και 30 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας;

2) Το άρθρο 36 της εν λόγω Συνθήκης επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν για λόγους δημόσιας τάξεως παρόμοια ρύθμιση διέπουσα την παραγωγή, διανομή και κατανάλωση των καυσίμων; »

5 Με την απόφασή του της 29ης Ιανουαρίου 1985 (υπόθεση 231/83, Cullet, Συλλογή 1985, σ. 315), το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να εξετάσει τα ίδια ζητήματα που είχαν ανακύψει στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με την εφαρμογή της ίδιας εθνικής κανονιστικής ρύθμισης. Οι λεπτομέρειες της εν λόγω κανονιστικής ρύθμισης εκτέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο συναφώς στη συνέχεια προέβη στην ερμηνεία των ισχυουσών διατάξεων κοινοτικού δικαίου.

6 Τελικά, το Δικαστήριο έκρινε ότι:

— τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό από τις εθνικές αρχές κατώτατης λιανικής τιμής πωλήσεως των καυσίμων, και ότι

— το άρθρο 30 της Συνθήκης αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση, όταν η κατώτατη τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εγχώρια διυλιστήρια, αυτές δε οι τιμές παραλαβής συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εγχώριων διυλιστηρίων σε περίπτωση κατά την οποία οι τιμές στις ευρωπαϊκές αγορές καυσίμων αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.

7 Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την ίδια απόφαση το Δικαστήριο έκρινε ότι νομοθεσία που επιβάλλει κατώτατη τιμή στα καύσιμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται σε στόχο δημόσιας τάξης κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

8 Επειδή κανένα νέο στοιχείο δεν ανέκυψε στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης για τις απαντήσεις που πρέπει να δοθούν στα ερωτήματα του Cour d'appel της Rennes, καθώς και για τους λόγους που υπαγόρευσαν τις συγκεκριμένες απαντήσεις, το Δικαστήριο παραπέμπει στο κείμενο της προαναφερθείσας απόφασης της 29ης Ιανουαρίου 1985, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με απόφαση της 13ης Ιουνίου 1984 το Cour d'appel της Rennes, αποφαίνεται:

1) **Τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό από τις εθνικές αρχές κατώτατης λιανικής τιμής πωλήσεως των καυσίμων.**

2) **Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση όταν η κατώτατη τιμή προσδιορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα κρατικά διυλιστήρια και οι τιμές αυτές συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται με βάση μόνο τις τιμές κόστους των κρατικών διυλιστηρίων, σε περίπτωση που οι τιμές στις ευρωπαϊκές αγορές καυσίμων αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.**

3) **Νομοθεσία που επιβάλλει κατώτατη τιμή στα καύσιμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται σε στόχο δημόσιας τάξεως κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΟΚ.**

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος

G. Bosco